

Dobřichovické Kukátko

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

Komunální volby již poosmé • O jednom zapomenutém výročí • **Laser a fyzioterapie** • Jak je to s naší pamětí? • **Z Pamětní knihy měšťanské školy** • Kondrádovský dvůr v Palackého ulici • **Kultura** • Sport

STAVEBNÍ MATERIÁLY Dobřichovice, Pražská 819
ROZVOZ A SKLÁDÁNÍ ZAKOUPENÉHO MATERIÁLU

Provozní doba: Po-Pá: 7-12 13-16, So: 8-11

721 554 000 | 257 710 141

dobrichovice@stavebniprodej.cz | www.stavebniprodej.cz

Nabízíme v Dobřichovicích využití

• DVOU RŮZNÝCH SPOLEČENSKÝCH SÁLŮ •

**Možnost pořádání menších koncertů, divadelních představení,
 společenských akcí, školení, seminářů, kurzů tance či jiných aktivit,
 obchodních a prezentačních akcí**

PRONÁJEM SÁLU DR. FÜRSTĚ:

pronájem sálu bez přilehlé místnosti – velikost sálu 78 m²	200,- Kč/hod.
pronájem sálu včetně přilehlé místnosti (sál s jevištěm) – 104 m²	250,- Kč/hod.
pronájem piana	50,- Kč/hod.
pronájem židlí – vybavení sálu jako hlediště	50,- Kč/hod.
pronájem skládacích stolů	50,- Kč/hod.
provozní a cenové podmínky při déletrvajících akcích	individuální dohoda

PRONÁJEM SÁLU REZIDENCE ZELENÝ OSTROV (DOB CENTRUM):

pronájem sálu o velikost 100 m² se zázemím (kuchyně, WC, hala)	300,- Kč/hod.
(vybavením vhodné pro komornější akce, bez podla, max 40 židlí)	

Bližší informace:

Diman s.r.o., DOB-Invest a.s., Za Mlýnem 2, 252 29 Dobřichovice
Ing. Magda Havlíková tel.: 602 660 960, 257 710 735, Za Mlýnem 888, Dobřichovice

TENTOKRÁT S T. G. MASARYKEM A S PROBLÉMEM MALÉHO NÁRODA

Národnost a humanita

Bývá spor o to, co je důležitější – národnost či občanství? Palacký myslil, že občanství. Ve svém listě do Frankfurtu napsal: „Při vši vřelé lásce k národu svému ještě výše cením dobro lidské a vědecké nežli dobro národní.“ Ale spor je zde více jen o stylizaci otázky. Smysl má otázka takto upravená: Co je větší, národ či lidstvo? Rozumí se, že lidstvo. Ale nesmí se otázka formulovat takto: Co je dříve, co přijde dříve – národ či lidstvo? Občanství nepřijde dříve než národ, občanství pro sebe není nic, to jsou jednotlivci národní. Neuznáváme, že se občanství můžeme poklonit vedle národa; historicky jsou dáni národní. Idea humanitní a idea národní splyývají v jedno. Z ideje humanitní můžeme čerpat všechny ideály mravní a pro svůj národ jich využívat. Ve jménu lidskosti, humanity, žádáme svých práv – práv svého jazyka. Nedá se dokázat, že máme právo svého jazyka. Ale dovoláme se ideje humanity a řekneme: Cožpak tvůj jazyk je od přírody vyšší než můj? Nejsou jednotlivci národní přirozené části velkého celku – lidstva? Nemají proto stejná práva? A být členem takové přirozené části lidstva – to je národnost.

Idea humanitní se nesmí zaměřovat s kosmopolitismem. Ve století XVIII. sice souvisely, ale kosmopolitismus je pomysl politický, humanitní idea má význam kulturní. Při kosmopolitismu XVIII. století musí se pamatovat na to, kdo jej hlásal. Byl to Rousseau, který tvrdil, že civilisovaní národní mají být sjednoceni. On jako Francouz XVIII. století myslil, že jeho jazyk má právo po celém světě. ... Dnes je kosmopolitismus nemyslitelný, i politicky je nemožný. ... Může Čech něco pracovat pro Číňana? Ta věc vypadá jinak. ... Humanitní myšlenka není kosmopolitismus. Humanitní myšlenka má obsah dvojí: 1. Všichni národní tvoří lidstvo.

2. Člověk má dosáhnout ve svém životě čistého občanství, mravního ideálu občana. Ten ideál máme na mysli, říkáme-li: To je jednání lidské, to je jednání nelidské. Podle této myšlenky my národnost pojmáme humanitně. Nám musí být národnost otázkou svědomí. Jak praví Havlíček: „Napřed buď každý nášinec sám příčinlivý, vzdělaný, čestný člověk, a pak teprve vlastenec.“ Napřed být čestným občankem, to je národnost – to je vlastenectví. Tak je pojímali Havlíček, Palacký, Kollár. Na základě mravního pojmání národnosti požadovali její pojmání právní. Chtěli, aby národ měl své právo, jako má právo stát. Mluvíme o státním právu, ale musíme usilovat o to, abychom mluvili také o právu národním. Kdyby se mělo štvání proti národu trestat zákonem, pak by nesměly některé noviny vycházet. Uraží-li někdo parlament, je stíhán pro urážku parlamentu. Pro národ však nemáme právo národa, národ není dosud zákonem respektován. Zločinu proti národu v zákoníku dosud nemáme. Pojem národnostní zákonem ještě není zpracován a přijat. Posud nemáme národnostního státu. ...

Protože je zase "ten" srpen, protože rozdělennou společností po posledních volbách létají polemiky o demokracii, humanitě a protože vzpomínáme těch 100 let od vzniku Republiky československé a dalších výročí, udělali jsme pro toto číslo věc symbolickou. Vrátili jsme se k protagonistovi těch dávných dní před 100 lety, Prof. Tomáši Garigue Masarykovi. A k jeho spisku původně z r. 1905 Problém malého národa (zde kap. 3).

Symbolicky čerpáme také z vydání pražského nakladatelství Melantrich z r. 1968, které ještě obsahuje Ideály humanitní a spis Demokraticismus v politice.

redakce

DO PODZIMU!

Tak slavíme 100 let od vzniku samostatného našeho státu. Co zelený monarchista platonsko buddhistického ražení sice chovám nostalgii k nesplněnému snu o “spojených státech středoevropských”, ale respektuji i slavím zcela loajálně. Co mi taky jiného zbývá ...

Co mi však vadí, je to, že mluvíme o svobodě a demokracii, zatímco jsme si “demokraticky” zvolili takovou sortu správců našich věcí veřejných, jejichž pojetí demokracie a transparentní správy těchto našich věcí je věru zvláštní, do níž mluví prospěcháři, “hnízdaři” s podivnou partou “kámošů”, kryptičtí ultra nacionalisté a komunisté. Nejsem tolerantní a nebudu se za to ani omlouvat. A že prý se tak stalo legálně a ve svobodných volbách. To se říkalo v osmačtyřicátém taky. No nazdar ...

Zrovna jsme vzpomněli 50 let ode dnů, kdy nás přepadly cizí armády, což několika generacím zcela změnilo další desetiletí jejich života, o státu nemluvě. Padlým čest a respekt a nezapomenout. Jsem moc rád, že na rekonstruované budově Národního muzea zůstanou stopy po střelách okupantů. Ale k tomu, proč tu vlastně jsme: co najdete v tomto čísle Kukátka? Sešlo se toho zase docela dost: v osobním zamyšlení připomeneme nadcházející komunální volby, vrátíme se ke přívozu na Kazině i k jedné zlaté svatbě. Žel také připomeneme dvě úmrtí.

Vrátíme se ještě k XVI. všesokolskému sletu. A připomeneme centrum Náruč, jež se věnuje sociální rehabilitaci. Přineseme také samozřejmě zajímavé pozvání na výlet. A v rubrice O zdraví si budete moci přečíst, jak funguje laser ve fyzioterapii. A také, jak pracovat s pamětí a jak ji trénovat. V historické rubrice pokračujeme s tématem měšťanské školy, ale také přiblížíme další ze starých statků v Palackého ulici. A pak už přijde kultura a sport. Doufáme,

že Vám toto číslo přinese radost, informace i poučení.

J. Matl a redakce

Znovu děkujeme za všechny Vaše ohlasy a těšíme se na další. Na způsobu distribuce tištěné verze Kukátka se nadále nic nemění. Kromě tištěné podoby (na náklady vydavatele dojde do všech dobřichovických domovních schránek) rozesíláme Kukátko též elektronicky ve formátu pdf. Jakýkoliv nový zájemce může o tuto formu požádat. Naopak, nepřejete-li si Kukátko dostávat v elektronické podobě, samozřejmě Vás ze seznamu adresátů vyřadíme.

Pokud jde o elektronické verze příspěvků, posílejte je na redakční e-mailovou adresu kukatko@dobrich.cz. Dovolujeme si však požádat, abyste svůj text nijak speciálně neformátovali, ulehčí nám to naše vlastní zpracování textu. Rovněž nám usnadní práci, jsou-li zaslané příspěvky vykorigované a jsou-li co nejméně ve sporu s jazykovou normou.

A pokud nám chcete opravdu udělat radost, pište, prosíme, slova *kurs* a *diskuse* se s. U psaní substantiva *president* či *prezident* si redakce dovoluje odlišit, o kterého výtečníka se v daném případě jedná. Děkujeme Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se moc těšíme.

Vaše redakce

Soutěž o titulní fotografie Kukátka stále pokračuje

Vážení čtenáři!

Letní vedra sice v době uzávěrky příliš nepolevovala, ale čistý vzduch a daleká viditelnost byly předzvěstí podzimu. Do této atmosféry dobře zapadl poetický skoro zimní snímek Zdeňka Matyáše pořízený vloni. Vybrali jsme ho proto na titulní stránku

podzimního Kukátka. Na tomto místě jsme před čtvrt rokem psali, že letní teploty jsme zažívali již dubnu a jaro je nejsušší za posledních 60 let. To jsme netušili, jak suchý bude celý rok.

Experiment – soutěž o titulní fotografii pro náš čtvrtletník – pochopitelně i nadále pokračuje. Těšíme se na další Vaše fotografie. Neostýchejte se a posílejte nám průběžně záběry z našeho okolí, neobvyklé pohledy na dění v Dobřichovicích či emotivní záběry míst, jež všichni dobře známe. Nejhezčí fotografii vybere redakce Kukátka ke zveřejnění na titulu příštích Kukátek, a bude tak těšit nejen Vaši rodinu a známé, ale i další čtenáře našeho čtvrtletníku.

Neváhejte a své snímky posílejte na adresu studia, které zpracovává grafickou podobu Kukátka: info@retb.cz a v kopii na redakční adresu kukatko@dobrich.cz, uveďte prosím Vaše jméno, místo, kde byl snímek pořízen, a datum vytvoření. Velikost fotografie by měla být alespoň 3 MB. Rozhodně ji tedy pro posílání mailem nijak nekomprimujte. Vaší tvorbě se meze nekladou, hlavním faktorem posuzování bude atmosféra korespondující s obdobím, v jakém Kukátko vychází. Takže... vezměte foťák do ruky, otevřete oči a ukažte nám, jak vidíte Dobřichovice právě Vy.

redakce

Kukátko tištěné a webové? Nebo jen webové?

Milé čtenářky, milí čtenáři, do ankety, kterou jsme zveřejnili v čísle 1 a 2 tohoto ročníku, jsme dostali dalších několik příspěvků. Velmi za ně děkujeme. Zatímním výsledkem této debaty je, že Kukátko bude prozatím nadále vycházet jak v tištěné, tak ve webové (PDF) podobě.

redakce

Podzimní zastavení	3
Slovo redakce	4
Aktuality	6
Z našeho života	10
Spolky	12
Tip na výlet	14
O zdraví	18
Z historie	22
Osobnosti	29
Kultura	32
Sport	38

Dobřichovické Kukátko
Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574

Vydává Dobřich s. r. o., 5. května 3, Dobřichovice
IČ: 64827640

Řídí redakční rada ve složení: Ing. Vladimír Bezděk, Doc. RNDr. Emil Calda, Ing. Daniel Havlík, JUDr. Pavel Kosatík, PhDr. Jiří Matl (předseda), Mgr. Jana Váňová

Grafické zpracování: agentura R&B (retb.cz)
Tisk: Grafotechna Plus,
Lýskova 1594/33, Praha 13 – Stodůlky

Uzávěrka tohoto čísla 15. 8. 2018. Uzávěrka příštího čísla cca 15. 11. 2018. Kukátko vychází v první polovině března, června, září a prosince.

Adresa:
Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice
(kukatko@dobrich.cz)
Distribuuováno zdarma v Dobřichovicích laskavou péčí poštovních doručovatelek a smluvních partnerů. Kukátko můžete také obdržet e-mailem ve formátu PDF a najdete je rovněž na Internetu v rámci stránky www.dobrichovice.cz nebo www.dobrich.cz.

Fotografie na titulní straně: © Zdeněk Matyáš

UŽ ZASE KOMUNÁLNÍ VOLBY

Zamyšlení nejdéle sloužícího zastupitele

Přijde mi to včera, kdy probíhala předvolební kampaň k minulým volbám, ale jsou to čtyři roky. 5. - 6. října půjdeme volit místní zastupitelstvo znovu. Poosmé od roku 1989. V prvních porevolučních volbách na podzim roku 1990 jsme si poprvé vyzkoušeli, jak si zvolit zastupitelstvo svobodným většinovým rozhodnutím obyvatel. Mně bylo 29 let. Zvolen jsem byl i v následujících letech. V minulých volbách jsem naši kandidátku (Společně pro Dobřichovice) poprvé nevedl a kandidoval jsem z 10. místa. Přesto jsem byl preferenčními hlasy zvolen. Při podávání letošní kandidátky na úřad mi bylo 56 let (o rok starší budu v době voleb), jdu do toho znovu, tentokrát na 3. místě kandidátky, a podporuji nového, mladšího lídra Jakuba Knajfla a z druhé pozice kandidujícího Jirku Růžka, současného místostarosty a někdejšího prvního porevolučního předsedu MNV v roce 1990.

Rok 1990 jsem si připomněl prolisováním několika Kukátek z té doby. Neměli bychom zapomenout na tehdejší euforii z možnosti svobodně volit, svobodně psát, svobodně zkoušet podnikat, což se nám dnes zdá absolutně samozřejmé. Neměli bychom také zapomenout, jak zanedbaná byla obec Dobřichovice na startovní čáře nové éry, v jakém stavu byly ulice, chodníky, osvětlení (škoda mluvit), jaké byly nákupní možnosti (budova Jednoty ze 70. let zlikvidovala zbytek menších krámků a zbožíště pro parkoviště naproti ní obnažilo zadní trakty nevzhledných budov). Kolik procent obce mělo kanalizaci a vodovod, by bylo možná zajímavé spočítat. V Kukátku jsme tenkrát psali, že by bylo krásné, kdyby vznikly soukromé obchůdky, či řemeslníci

měli své firmy. A to nás tenkrát ještě nenapadlo, že by mohly být také soukromé lékařské ordinace.

28 let poté máme výstavní městečko, které nám okolí závidí. Podařilo se zkombinovat soukromé aktivity a obecní/městské investice a v mezích prostorových možností vybudovat centrum města a též dokončit většinu infrastrukturních staveb (a přistavět školu, rozšířit školkou, ...). Podporou místní kultury vznikl společenský život a koná se mnoho zajímavých akcí. Nikdy to nebude ideální. Pořád je co zlepšovat. Zdaleka ne všude máme kvalitní chodníky, či povrch ulic, je potřeba zlepšit odvodnění řady ulic, obměnit osvětlení, přidat přechody pro chodce. Určitě by šlo vylepšit místa s kontejnery na odpadky, či udělat další podzemní. V době moderních technologií lze využít různé aplikace a zjednodušit komunikaci mezi občany a městským úřadem. Lze rozmístit více odpadkových košů, či mít lepší pytlíky na psí exkrementy. Ale to vše je potřebná návaznost na přeměnu, jakou Dobřichovice prošly. Važme si toho, jaké Dobřichovice máme, a napomáhejme, aby rozvoj pokračoval.

Předminulé volební období končilo trochu bouřlivě. Proběhly petiční akce, např. proti výstavbě obřího nákupního centra u nádraží, nebo proti panem Kočíkem zamyšlené výstavbě bytů v Palackého ulici. V prvním případě město ve vhodný okamžik rozhodlo o stavební uzávěře do doby schválení nového územního plánu, v druhém případě zpřísnilo regulaci výstavby dle územního plánu regulačním plánem centra. Po 12 letech končil starostování Michael Pánek, trochu nezasloužené s pocitem zneuznání. Proti

němu se vymezila nová skupina oponentů, z níž vzešlo do minulého volebního období Fórum občanů Dobřichovic (FOD). V městském zastupitelstvu nejvíce mandátů opět získala ODS (sdružení ODS a nezávislých kandidátů Máme rádi Dobřichovice), jejím tradičním partnerem bylo naše uskupení Společně pro Dobřichovice (sdružení nezávislých kandidátů, TOP 09 a STAN). Novinkou bylo uzavření písemné koaliční smlouvy mezi těmito subjekty. A tak oficiálně v opozici skončili noví zastupitelé FODu a zastupitel za ČSSD. Volební období proběhlo podstatně klidněji, než se dalo usuzovat z předvolební situace, a proběhlo zdárně. Petr Hampl se rychle přeorientoval z pozice tajemníka do role starosty, třetí plochy se podařilo přiměřeně zvládnout a nové volby klepou na dveře.

Účastní se jich stejné čtyři subjekty jako před čtyřmi lety. Jak se změní složení zastupitelstva? Budou Dobřichovice i nadále vzorem pro okolí? A kam se za další čtyři roky posunou?

Vše závisí na celkové atmosféře v Dobřichovicích, dělnosti zastupitelstva i ochotě jednotlivců pro město něco udělat. Kéž bychom aktivních osobností podobně jako v minulých letech měli co nejvíce. Nutno si ale přiznat, že se pohybujeme v okruhu lidí, kteří jsou angažovaní a celkem spokojení. Víím, že je mnoho méně spokojených, ať už s konkrétními místními záležitostmi, nebo jen tak se svým životem. Ti obvykle kritizují, ale nic pro zlepšení nedělají. A tak výzva všem: Přijďte 5. - 6. 10. volit. Chcete-li kontinuitu, podpořte jedno ze dvou koaličních uskupení. Chcete-li změnu, vyberte si kandidáty dnes opozičních uskupení.

Daniel Havlík

DOB CENTRUM

Wellness s bazénem otevřen od září denně

Hned první zářijový víkend začne denní provoz bazénu ve Wellness Dobřichovice. S novým školním rokem jsme pro Vás rozšířili hodiny veřejného plavání i nabídku kursů. Opravdu každý si u nás přijde na své. Velmi oblíbené jsou kurzy kojeneckého a dětského plavání, aqua aerobiků a cvičení ve vodě pro seniory. Právě kon-

diční cvičení seniorů jsme rozběhli před rokem s přáním umožnit této skupině vhodný pohyb a relaxaci ve vodě a jsme velice rádi, že základna „našich“ cvičenců se stále rozrůstá. Komorní a relaxační je harmonizační plavání a těhotenské plavání, které jsou moderní formou uvolnění napětí, odblokování a případnou přípra-

PŘIJĎTE
NAVŠTÍVIT

PANSKÁ ZAHRADA
RESTAURACE & HOTEL
★★★★

WWW.PANSKAZAHRADE.CZ

WWW.WELLNESSDOBRIHOVICE.CZ

ANEŽKY ČESKÉ 432, DOBŘICHOVICE

DOB Centrum

vou na porod. Uvědomíte si sebe, své tělo, pocity a možnosti. Každé úterý a sobotu můžete využít také veřejné sauny a vířivky. Od října pak bude pro veřejnost otevřena wellness část v daných časech denně. Pravidelné saunování posiluje imunitu a je skvělá prevence proti nachlazení, virózám i alergiím. Při pocení se z těla navíc vyplaví velké množství toxických látek, proto není na škodu začít s pravidelným saunováním již od podzimu. Dámy jistě ocení i blahodárný vliv saunování na pokožku, která je vláčnější, jemnější a má svěžejší vzhled. K tomu navíc dopomůže i ledová tříšť, kterou u nás máte ve Wellness k dispozici jako ledový peeling. Od podzimu se budete moci opět setkat

s úžasnými saunovými rituály – zážitkovým saunováním spojeným s aromaterapií. Saunérka při nich používá čistě přírodní vonné esence a éterické oleje nakapané do koulí z ledové tříště.

Nezapomeňte, že pro vás a vaše děti můžete uspořádat narozeninovou oslavu nebo si můžete pronajmout bazén i wellness privátně s partnerem či partou kamarádů. Rádi vám vyhovíme se vším, co bude v našich silách.

Sledujte naše webové stránky www.wellnessdobrichovice.cz, na kterých vždy naleznete aktuální rozvrh a případné změny v otevírací době.

Tel. 226 230 920

Mail: fit@wellnessdobrichovice.cz

Petra Šárová, provozní manažerka wellness

Přívoz na Kazíně, plavební sezona a co se dá ještě na naší řece podniknout

Krátce poté, co byla na světě tištěná verze letního Kukátka, dostala redakce informaci o tom, že opět funguje přívoz na Mži, již mnozí stále zatvrzele a v rozporu s dávným jejím pojmenováním říkají Berounka 😊. Stihli jsme informaci dát na Facebook Kukátka (<https://www.facebook.com/kukatko>) s tím, že se tématu budeme věnovat ještě v dalších číslech.

Přívoz pod Kazínem má velmi, velmi dlouhou tradici. Můžete se tedy nechat převézt z levého na pravý či z pravého na levý břeh řeky. Můžete také na lodi strávit víc času a projet si po řece trasu mezi černošic-

kým a mokropským jezem. Můžete zkusit i privátní party, či dokonce svatbu na lodi i na řece.

Vše provozuje společnost Pražské Benátky (<http://www.prazskebenatky.cz/>) a veškeré podrobnosti naleznete na jejím webu: <http://www.privozkazin.cz/>, kde najdete také jízdní řád, kontakty a vše potřebné. Můžete vše najít také na Facebooku <https://www.facebook.com/privozkazin>.

Plavební sezona končí 30. 9. K tématu se ještě vrátíme po jejím skončení.

redakce

Ještě k přívozu a příběh poněkud osobní

Dovolím si k tomu připsat malou osobní glosu. Už výše padlo, že přívoz pod Kazínem má velmi dlouhou tradici. Vzhledem tomu, že je to historické místo spojující

obou obydlených břehů. Kromě přívozu tam někdy snad od 60. let až tuším do časů Velkého listopadového sametového převrácení bývala i dřevěná lávka, jež vzní-

kala svépomocí, tedy prací těch, kteří tam potřebovali přecházet. Ta se musela vždy na zimu demontovat.

Převozníkem tam byl i můj děda a jako malý kluk jsem tam s ním na prámu s bidlem jezdil. Ve 30. letech minulého století se totiž můj mokropský děda Josef Kříž (mistr zednický) rozhodl z rodinných úspor koupit louku proti Kazínu v Mokropsích a zřídil tam plovárnu, oficiálně Křížovy lázně (říkávalo se tam “na “Křížárně”, kvůli rozdílu s nedalekou konkurenční “Jedličkárnou”). Dva bazény v řece, chatičky, kurt na volejbal, kurty na tenis, písčoviště pro děti, kuželník, hospoda a louka na opalování. Makala tam tehdy celá rodina, včetně mé mámy. A právě děda po léta fungoval také jako převozník. Točily se tam i filmy, jeden velmi slavný a skvěle obsazený Vávruv film Předtucha (<https://www.csfd.cz/film/9477-predtucha/prehled/>), má dokonce záběr toho prámu i s mým dědou. Já ho tak zažil už po komu-

nistickém převratu, kdy už tam byl vlastně jako „zaměstnanec“ ...

Komunisté mu totiž jeho životní dílo sebrali, což ho stálo de facto život. Bylo zvláštní, když jsem tam jako malý kluk chodil a děda s mámou mi vyprávěli, jak to kdysi bylo a proč už tomu tak není ...

Do tehdejších Křížových lázní jezdila spousta lidí, které dnes v nůspíku někteří nazývají celebritami. Herci, herečky, sportovci.

Mám jednu rodinnou památku. Je to pohlednice focená z Kazína, na níž je dědova plovárna a na druhé straně podpisy některých členů hokejové reprezentace, ano té, kterou pak komunisté pozavírali a poslali do uranových mlýnů a dolů a lágrů. Např. Ing. Bohumil (Boža) Modrý, legendární brankář mistrů světa ... (https://cs.wikipedia.org/wiki/Bohumil_Modr%C3%BD), všestranný

Josef Maleček (https://cs.wikipedia.org/wiki/Josef_Male%C4%8Dek), jemuž se podařilo po komunistickém puči odejít do Švýcarska ... Ostatně z Černošic pocházeli i bratři Kobranovové ... Vladimír (Vovka) po propuštění z komunistického vězení a po okupaci v r. 68 v tom Švýcarsku také skončil ... Připojuji avers i revers staré pohlednice.

J. Matl

JEŠTĚ O JEDNOM VÝROČÍ

Zlatá svatba je, když to spolu vydržíte padesát let

Letos se sešla celá řada pro republiku významných výročí, ale u nás doma máme jedno navíc: V červenci jsme oslavili zlatou svatbu! V přípravách na tento slavnostní den jsem si připomněl historku, která naší svatbě předcházela a která by pamětníkům tehdejší atmosféru Pražského jara mohla alespoň trochu připomenout.

Koncem června neblahého roku 1968 mě ředitel gymnázia požádal, abych ho v závěru školního roku zastoupil na setkání učitelů a studentů s představiteli strany a vlády v zahradách Pražského hradu. Tuto nabídku jsem rád přijal – setkání mělo být zcela neformální a možnost „popovídat si“ s vedoucími činiteli vrcholícího Pražského jara byla lákavá. Od své budoucí manželky jsem sice dostal za úkol získat autogram tehdejšího prezidenta L. Svobody, který účast na této akci přislíbil, ale doufal jsem, že to zvládnu. A tak jsem v příjemném podvečeru začínajícího července vešel do hradních zahrad mírně rozechvěn, zda se mi náročný úkol podaří splnit. U vstupní brány zkontrolovali mou pozvánku a popřáli hezký večer – v dnešní době bych se tam určitě tak snadno nedostal.

Pozdravil jsem se s několika známými kolegy, postál u několika diskutujících hloučků a jal se hledat pana prezidenta; kdykoli jsem však na něj „narazil“, vždy byl obklopen velkým shlukem žadatelů o památeční podpis a bylo beznadějně se k němu „probojovat“. Začínalo se pomalu stmívat, setkání se chýlilo ke konci a já pomalu ztrácel naději, když tu jsem spatřil pana prezidenta, jak nikým neobklopen z večírku odchází. Rychle jsem vystoupil ze stínu a po zahradní cestě jsem mu vyšel naproti. S omluvou jsem k němu přistoupil a požádal o podpis s vysvětlením, že u své snoubenky, kterou si za měsíc budu brát, si velmi pohorším, když ho nepřinesu. Všiml jsem si sice, že dva nenápadní pánové, kteří po celý večer byli v prezidentově blízkosti, si dali ruku do kapsy a ubírali se k nám zrychleným kro-

kem, ale než se pokusili mě „odehnat“, pan prezident už mému přání vyhověl. S poděkováním jsem se rozloučil a zanedlouho jsem také odešel. Zdálo se, že tím vše skončilo, ale mýlil jsem se.

Za několik dní jsem panu prezidentovi poslal dopis, jehož kopie se v mém „archivu“ zachovala, takže jeho obsah mohu citovat doslova:

*Vážený pane prezidente,
snad se upamatujete na rozhovor, který jsem měl s Vámi dne 1. července při příležitosti setkání učitelů a studentů s představiteli strany a vlády. Žádal jsem Vás o autogram s tím, že nepřinesu-li ho své snoubence, upadnu u ní*

v nemilost. Na důkaz toho, že to nebyl pouhý „trik“, jak získat Váš podpis, dovoluji si Vám zaslat svatební oznámení a ještě jednou Vám poděkovat za Vaši laskavost.

K našemu velkému překvapení jsme za několik dní dostali z kanceláře prezidenta republiky obálku s naším svatebním oznámením, na němž se pan prezident podepsal a připsal slova: BLAHOPŘEJI VÁM. Toto oznámení uchováváme už padesát let a bereme je jako vzpomínku na setkání s jedním z představitelů Pražského jara, které vzbuzovalo velké naděje, ale necelý měsíc po naší svatbě bylo tvrdě potlačeno.

HgS

Ve věku téměř 92 let zemřel Ing. Vojtěch Dyk

Do Dobřichovic přišel se svými rodiči po odstoupení části území jižního a východního Slovenska v r. 1938 (První vídeňská arbitráž). V letech 1950 až 1970 sloužil v čs. armádě, kde dosáhl hodnosti podplukovníka. Na Vojenské technické akademii v Brně získal titul inženýra. Pro nesouhlas se sovětskou okupací musel z armády odejít. Vrátil se do Dobřichovic a od roku 1972 zde strávil s rodinou celý zbytek svého života. Byl velmi aktivní. Stal se poslancem a členem rady MNV, členem a později předsedou stavební komise MNV. Od roku 1978 do roku 1998 byl starostou TJ Sokol Dobřichovice, v roce 1997 byl zvolen starostou Sokolské župy Jungmannovy.

redakce

Zemřela Dagmar Doležalová

Do Dobřichovic se přistěhovala v roce 1958 hned po narození svých dětí Víta a Jitky (k nimž později přibyl syn Petr). Zde strávila a s Dobřichovickými spojila celý zbytek svého života. Spolu s okruhem přátel dobřichovického Sokola pořádali v nor-

malizačních letech nezapomenutelné taneční zábavy, které byly bujarým oživením šedivých let.

Před rokem 1989 i prvních letech porevolučních se díky svému vzdělání (stavební průmyslovka) a bohatým zkušenostem ze zaměstnání (Pražské kanalizace a vodní toky) aktivně podílela na tvorbě koncepce a následně realizace systému splaškové kanalizace Dobřichovic a okolních vesnic. V letech 1991 až 1994 působila jako starostka obce Dobřichovice.

Poslední roky života strávila v ústraní v kruhu své rodiny, které vždy obětovala vše, co jí bylo dáno. Její srdce dotlouklo tiše a skromně dne 16. srpna 2018. V září by se dožila 80 let.

redakce

XVI. VŠESOKOLSKÝ SLET 2018

Ve dnech 1. až 7. července se v Praze uskutečnil všesokolský slet, celkově již šestnáctý. Slet byl slavnostně zahájen v neděli 1. července tradičním průvodem Prahou; hlavní program, který se nesl ve znamení stého výročí založení republiky, proběhl ve dnech 3., 5. a 6. července a představilo se na něm na

13 000 cvičících z celého Česka i ze zahraničí. Vzhledem k tomu, že podrobnou zprávu o účasti dobřichovických Sokolů přinesl červencový Informační list, omezujeme se pouze na několik fotografií pořízených z tribuny v poslední sletový den.

redakce

autorka fotografií I. Caldová

SOCIÁLNÍ REHABILITACE

Sociální rehabilitace v Dobřichovicích je služba, o které byste měli vědět. V prostorách bývalé lékárny dnes sdružení Náruč realizuje službu pro obyvatele regionu. V tomto textu Vám chceme přiblížit možnosti, které pro vás tato služba přináší.

Sociální rehabilitace je určena pro lidi s duševním onemocněním nebo lehkým mentálním postižením, kteří hledají cestu zpět do života s co největší možnou mírou nezávislosti na svém okolí. Jedná se o prostor, ve kterém mohou lidé nacházet podněty pro svůj osobní rozvoj, získávat zdroje pro svůj další samostatný život. Tato služba je poskytována ze zákona bezplatně. Probíhá ambulantně – klienti za námi docházejí do našeho centra, kde získávají v příjemném a bezpečném prostředí podporu při rozvoji schopností a dovedností v různých oblastech denního života. A jaký je důvod, proč o tématu mluvíme

právě teď? Aktuálně v Centru probíhají přípravy na oslavu už patnáctiletého působení v Dobřichovicích.

Za ta léta se událo mnoho, ze školy a denního stacionáře pro děti se zdravotním postižením se stala služba SOCIÁLNÍ REHABILITACE určená pro dospělé ve věku od 18 do 64 let. A to je velký důvod proč pozvat blízké přátele, odborníky, zástupce města i blízkých škol, obyvatele města a okolí, ale i klienty s jejich rodinnými příslušníky, aby všichni společně nahlédli do přívětivých prostor, zjistili, co se nabízí a jak mohou případně službu využít pro sebe či své blízké. **Náruč zve všechny ke společně strávené**

mu odpoledni ve čtvrtek 4. října, každý si v programu zaměřeném na téma duševní zdraví najde své.

Proběhnou zajímavé výstavy obrazů i fotografií, je připraven film, který přijdou promítnout jeho tvůrci osobně. Zájemci mohou nahlédnout do oblasti arteterapie a jejího využití v péči o duševní zdraví, mohou se o sobě něco dozvědět díky přichystaným testům i kvízům, na svoje otázky získají odpovědi v malé psychiatrické poradně.

Je připraven opravdu pestrý program, vše proběhne v rámci Týdnů pro duševní zdraví (více na www.tdz.cz) nebo na našem Facebooku (<https://www.facebook.com/Modr%C3%BD-dome%C4%8Dek-N%C3%A1-1ru%C4%8D-zs-123272607696624/>). Pozvánku s programem najdete také v inzertní části tohoto vydání Kukátka. Všichni čtenáři Kukátka jsou vítáni!

S. Petřejová

MILEŠOVKA A OPARNO, MÍSTA NEJDRAŽŠÍ

Někdy se říká, že 20. století skončilo 11. září 2001; a že si každý, kdo už v té době nepopil jen mateřské mléko, vzpomene, co toho dne dělal (já tedy ano...). Možná stejně to řada z Vás má s první cestou na Milešovku.

Sličná „Hromová hora“ byla symbolickou německou odpovědí na něžný prs našeho českého Řípu. Hory jsou památkou tvůrčího napětí, které je nenávratně pryč právě kvůli století, které je už jen vzpomínkou.

Dnes si po mnoha letech zase oblékla pro turistu příjemný háv a opájí se se svým ostrým vrcholkem v jejich přízni, ničím nerušeným svitem měsíce a záplavami slunce (letos trochu víc než obvykle).

Když jsem sem dorazil poprvé, a je tomu 21 let a nějaké drobné, byl poslední dubnový den: pamatujete si tu zimu, v půlce prosince klesla teplota po minus deset a pak tam vydržela i přes den až do 16. ledna (zimy miluju a pamatuju si je!). Od začátku února pak ale bylo moc hezké jaro a duben byl teplý jako ten letošní. Ne však jeho konec... Tenkrát si to Pankrác se Servácem a Bonifácem trochu spletli... V Ústí v klášteře dominikánů byla taková tradice. Mládežníci se na večer 30. dubna sešli v ambitu a s čelovkami se vyráželo přes Větruši (tehdy dobrodružné) obdivovat uvadající krá-

su Středohoří. S cílovou Milešovkou a východem slunce. Těch 19 kilometrů se šlo v družné zábavě, chodili hlavně lidi z výtvarky, a tak to nebyla zábava bohapustá, ale tvůrčí. Bílé víno z Žernosek se na počest hromů vypilo až na kopci. A jak se slušelo na studenty, mudrovali jsme hlavně, proč; a jak z toho ven...

Totíž, nyní už většina míst nevypadá jako v polovině devadesátých let ani v Českém Středohoří. Třeba Bořislav. Tam snad tenkrát nebylo jedno okno celé a centimetr omítky neopadaný. Jediné, co bylo překrásné, bylo žimské nádraží. No a jak víte, to už zase není dneska, ach jo. Trať s sebou vzal sesuv, který strhl i 200 metrů hotové dálnice v roce 2013 a o obnovení tratě se nyní bojuje. Nahoře na Milešovce ani v obcích kolem ní tehdy slovo turista neznali: přetrval vojenský duch, všechny objekty střezeny a obehnány ploten s žiletkami, včetně hydrometeorologické stanice, jíž vládl básník a mrakolog Roman Szpuk... Nad ránem nás pouštěl do své věže podívat se na nové úlovky blesků. Vínem nepohrdl a v té strašné zimě přidal i pár básní a čaj. Ale jinak

na vrchu stála už jen „letní bouda“, dřevěné stavení, které nabízelo drobné suvenýry a občerstvení, ale přístřeší v zimě tedy opravdu ne... Pamatujete?

Žim byla přirozeným východiskem na Milešovku pro Ústečany a Litoměřičany. To bylo tím, že lokálka zastavovala na nádraží s červenými plechovými květináči plnými květů (i v listopadu). Nástupiště vždycky krásně shrabané, uklizené a „vyciděné“ jak náruč nevěsty. No, je jiná doba, takže dneska se chodí „křížovou cestou“ z parkoviště pro auta pod Bílkou. Podél cesty Vás strážá a dohlíží na vaši dobrou mysl a srdce několik moderních či obnovených skulptur; ta asi nejproslulejší, dala další jméno této cestě: je to „Místní Zvláštnost“. Památka na postmodernu zde možná vydrží i 200 let: jsou to velké železobetonové sochy v řadě za sebou v podobě „křesílek“. Poskytují trochu lepší rozhled na Trmickou elektrárnu a spalovnu než Žim. A hlavně chlácholí hlavu poutníka: spočín v pokoji, už tam budeš!

Na Milešovku jsme se vypravili druhý červnový víkend bez čelovek, ale s více než 10 dětmi z kroužku všennorských turistů. Jak zní staré turistické klišé, počasí nám přálo! To jsme ještě nevěděli, že ten model s nádhernými kumuly a kumulonimby (jak by řekl Roman Szpuk...) kolem poledne, které se pak odpoledne rozptýlily v modré nebe bez

vady, nás bude provázet po většinu letní sezóny – i na Milešovce, hromové hoře. Když jsme si odpočinuli a napili se u „Zvláštnosti“, pokračovali jsme do stínu lesa. Ten les na nejvyšší hoře Českého středohoří odpovídá složením nadmořské výšce: bříza, buk, dub. Ale výška stromů a jejich zvláštní zprohýbané, jakoby ke svahu kamenné hory nahnuté tvarosloví nikoliv: stromy rostou jakoby z ničeho, z rozpadajícího se sopouchu bývalé obří sopky zůstala suť, prach prorostlý jen nejsilnějšími z dubin, které si mezi kameny nacházejí kapky rosy a mezi hustým větrovým trochu potřebných, životodárných slunečních paprsků...

Na vrcholu nás čekal dnes již standardní turistický luxus. Druhým rokem je z posádkové budovy restaurace a ještě delší čas je nahrazena stará letní bouda celoroční restaurací s terasou. I pivo symbolizuje příznivé změny; a je vybrané s citem: nová restaurace: Cvikov, tradiční: Svijany, točné, chladivé, průzračně přímé. Ale stejně jsem si dal nefiltrovaný Cvikov, protože jsem z Lužických hor, ne? Výhledy ten den – podprůměr, protože jen asi 25 kilometrů. Už Flájská hornatina a hnědouhelné pánve se skrývaly v hustém oparu, jen sprchnout. Lužické hory, Varhošť, Bezděz nebo Děčínský sněžník a na druhé straně mocné Hradištiny a celá zahrada Čech vč. dívčího Řípu jako na dlani. Děšť se taky nekonal:

a tak jsme rozvažovali, co s načatým odpolednem. A rozhodli jsme dobře.

Když zoufalí milovníci Českého středohoří koncem devadesátých let pochopili, že „dé osmička“ opravdu půjde po povrchu, zkusili ještě na betonáře zaútočit citem. Ukázali jim fotky Opárenského údolí bez dálnice a pak s vizualizací dálničního přemostění... Ale podnik ŘSD přeci plní vůli politiků, co tedy se slzami pár romantiků. Co nezvládli „Přátelé přírody“, možná zvládnou nemilosrdné zákony fyziky; ale to je jiný příběh... Někteří geologové potvrdili, že na estakádu nad Litochovicemi autem nevjedou. To my jsme tam vjíždět nemuseli, a brzy po jedné odpoledne jsme parkovali v údolí, které je dnes podobně živé, jako Prokopák či cyklostezka do Berouna. Restaurace Černodolský mlýn poskytuje tolik dobrot! A pro děti vodní hrátky a také nedalekou ohromnou zříceninu. Kouzelný den ve Středohoří můžete takto s klidem zakončit. Někdy sice nedostanete svou kvěťákovou polévku či řízek v pořadí, jak jste si je objednali, ale při zachování klidu a mírné asertivity vám je ochotně vydají: mají tam formu bufet-schenku: zaplatíte a pak čekáte. Dává to svobodu, dává křídla. A ta využijete při výživném šplhání (zase přes koleje bývalé lokálky) na hrad. Oparno náleželo Vchynickým (Kinským) a pochází z vrcholného středověku, kdy se západní Evropa třásla před železným a zlatým Přemyslem. Hrad kryl pokoj statků a obchod v Lovosicích, které tehdy svým významem zastíňovaly jak Ústí nad Labem, tak Litoměřice. Čo bolo, bolo... Každopádně hrad je „opuštěný“ již 500 let a i v době naší návštěvy byl prázdný. Jen po trempech zbyly kulturní stopy v podobě tábořiště s ohromným ohništěm. Bylo ale sucho, tak jsme si riskantní zábavy nepovolili. A hleděli jsme do údolí. Už jsem zapomněl na ten pocit, kdy jsem tam stál prvně jako „opařený“. Tak se doslova topíte v zeleni, i když to býval mocný strážný hrad. A ani ten dálniční most (mně povinně tehdy vadil, ale dnes mi přijde celkem citlivý)

odsud vidět není. Jediné, co nás tedy trápí a taky jsme to stvrdili podpisem na petici v mlýně, je to, že tradiční turistický vláček z Lovosic do Úpořin a Teplic už asi do strmých svahů hromové hory nevjede...

Závěr byl tedy moc příjemný, ještě pohled na nedávno obnovené, ohromné mlýnské kolo a mlýnské kameny (žernovy), které daly jméno žerno-seckému „Kesselu“, přání šťastného života nevěstě, která se tam zatoulala se sklenkou sektu, a šup do pražské zácpy! Ten den mimochodem v Praze pršelo tak, že zavřeli poslední tunýlek systému vnitřního okruhu, a tak tam řidiči zmateně popojížděli, vraceli se v protisměru a pak stáli nad smíchovským nádražím a láli Bohu Hromu. Kdo měl ale navigaci a bohy na své straně, projel se cíl.

Kdo toho dne vlezl na levém vltavském břehu do kanálu pro „kešku“... Tak takový byl výlet č. 8. V další sezoně budeme odvážní,

navštívíme hory i doly, a také astronomickou stezku či strašidelný zámek Karla H. Máchy. A těšíme se, že Vás naše povídání jako vždy odnese za hranice všedních dní!

Petr Koubek

lektor SVC Všenory a turista

autorkou fotografií je Marcela Jirešová

LASER VE SLUŽBÁCH FYZIOTERAPIE

Laserové ukazovátko, operace očí, lasergame, řezání diamantů, světelný meč řádu Jedi, kosmetické odstranění chloupků. To jsou jen některé z představ o tom, k čemu nám slouží lasery. Co napadá Vás při slově laser? Kde všude nachází své uplatnění? Lasery jsou využívány napříč různými obory. Ať už se jedná o kosmetiku, optiku, stavebnictví, vojenství, geodézii, výzkum a další. V neposlední řadě ho využíváme v medicíně a dalších zdravotnických oborech – v našem případě ve fyzioterapii.

Laserová sprcha, s níž jsme schopni ošetřit celé klouby nebo větší plochy.

Laser v rukou fyzioterapeuta

Používání laseru spadá do oblasti fyzioterapie zvané fyzikální terapie, podobně jako magnetoterapie, elektroterapie nebo ultrazvuk. Když jsem se poprvé setkala

s výukou fyzikální terapie, překvapilo mě, že za slovem LASER se ve skutečnosti skrývá zkratka, pocházející z anglického názvu *Light Amplification by Stimulated Emission of Radiation*. Zůstaňme u volného

Ošetření bodovou sondou, která je určena na lokální aplikaci.

překladu - jedná se o zvláštní druh světelného záření. Laser má vysokou energii, nicméně lasery využívané ve fyzioterapii, někdy označovány jako soft-lasery, mají podstatně nižší výkony než ty využívané v průmyslu.

Jak laser funguje?

Jde o neinvazivní terapii. Jak vyplývá již z názvu, využíváme zde účinků světelné energie na tělesné tkáni. Během aplikace můžete pociťovat teplo v místě, kam paprsek dopadá. Jedná se o termický účinek laseru, kdy se tkáň zahřívá až o 1°C. To nám podpoří prokrvení dané oblasti. Světelný paprsek laseru předá svou energii tkáním, kde se pak rozbíhají biochemické reakce, čemuž říkáme fotochemický účinek.

Po ošetření laserovým paprskem buňky lépe regenerují - to je účinek trofotropní, neboli stimulační. V důsledku vlivu na nervovou tkáň má laser schopnost tlážit bolest. Tento tzv. analgetický účinek je mimo jiné podpořený též vyplavením endorfinů. Aplikace laseru tedy může vést ke snížení potřeby léků proti bolesti. Významný je také protizánětlivý efekt, mimo jiné ovlivněním lymfatického oběhu.

Při jakých obtížích laser aplikovat?

Terapeutický laser lze využít u celé škály

obtěžují a onemocnění spadající do oblasti rehabilitace, fyzioterapie, neurologie, dermatologie, ortopedie, sportovní medicíny, stomatologie, ORL, či gynekologie. Na našem pracovišti nejčastěji využíváme laser v péči o jizvy. Jizvy se rychleji hojí, tuhé jizvy pod laserem měknou a zanedbatelný není jistě ani pozitivní kosmetický účinek na výslednou jizvu. Velkým pomocníkem je laser při ošetření pacientů s akutními i chronickými bolestmi pohybového aparátu. Ošetřujeme pacienty s patní ostruhou, artrotickými nebo revmatickými obtížemi, tenisovým loktem, syndromem karpálního tunelu, záněty šlach nebo tinnitem. Laser je vhodný také u otoků, natržení svalů, hematomů, oparů, akné, bércových vředů, atd.

Jak zjistím, zda je pro mě laser vhodný?

Laser aplikujeme na základě indikace lékaře (např. rehabilitačního lékaře, ortopeda, neurologa, praktického lékaře). Také je možné konzultovat možnost využití terapie laserem s Vaším fyzioterapeutem.

Kdy pro mě není laserová terapie vhodná?

Laser se nikdy neaplikuje do oblasti očí. Hrozí poškození sítnice. Při aplikaci laseru se vždy používají ochranné brýle. Díky svému stimulačnímu účinku je laser kontraindikován u onkologických onemocnění. V určitých případech lze laser se svolením onkologa aplikovat.

Berete-li warfarin. Díky tomuto léku na ředění krve jste totiž citlivější na světlo a mohlo by dojít k popálení v místě aplikace.

Máte-li tetování v místě aplikace. Opět by mohlo dojít k popálení.

Máte-li kochleární implantáty – platí především pro léčbu tinnitu.

Máte-li epilepsii, jsou pro Vás některé způsoby aplikace také nevhodné.

Jak často a kolikrát budu muset přijít?

Jedna aplikace se pohybuje v řádu jednotek až desítek minut. Standardní počet návštěv bývá do počtu 10x.

Závěrem

Laser nám dává další možnost, jak efektivně ošetřit pohybový aparát. Vzhledem k jeho uplatnění u širokého spektra diagnóz je výborným pomocníkem v rehabilitaci. V CKP Dobřichovice s Vámi rádi zvážíme možnosti využití laseru ve Vaší terapii.

Mgr. Jana Duchoslavová

Medailonek autorky

Mgr. Jana Duchoslavová je fyzioterapeutka a nutriční terapeutka v Centru komplexní péče Dobřichovice (nyní na mateřské dovolené). Zájem o fyzioterapii a nutriční terapii ji dovedl blíže k pacientům s civilizačními onemocněními (diabetes mellitus, obezita, kardiovaskulární onemocnění), u nichž je úprava či změna pohybového a stravovacího režimu jedním z pilířů terapie. Bavi ji práce s klienty, kteří mají aktivní přístup ke svému zdraví. Při terapii využívá kombinace různých fyzioterapeutických metod a technik (prvky z DNS, konceptu manželů Bobathových, PNF, metody R. Brunkow a dalších). Vždy se snaží s pacienty nalézt fungující a dlouhodobě udržitelné řešení jejich obtíží.

Pozn. redakce: CKP Dobřichovice slaví 15 let svého působení. Byla k tomu velká oslava 14. 6. v Praze, byl přítom i jeden člen redakce Kukátka. No a na Facebooku si o tom můžete přečíst třeba na této adrese: [https://www.facebook.com/UNIFYCR/posts/683749035310270?__xts__\[0\]=68ARBPMthV-h0cA9LZLEyeEjjGNjM8_05Ko-5faj2pnkjiP-yhZbuTvREckyIQKseOBnLvJ-Zr-2VwrKOyg0nWceSinMsJ25P3IJQSHfjnMozb-vH5VuS6vEUeLERmpw1a9Ib2LuR69ypIY-YS&__tn__=C-R](https://www.facebook.com/UNIFYCR/posts/683749035310270?__xts__[0]=68ARBPMthV-h0cA9LZLEyeEjjGNjM8_05Ko-5faj2pnkjiP-yhZbuTvREckyIQKseOBnLvJ-Zr-2VwrKOyg0nWceSinMsJ25P3IJQSHfjnMozb-vH5VuS6vEUeLERmpw1a9Ib2LuR69ypIY-YS&__tn__=C-R)

CO JE PODMÍNKOU DOBRÉ PAMĚTI?

O tom, že žijeme v rychlé době, která doslova mílovými kroky rozvíjí nejrůznější technologie, již netřeba polemizovat. Člověk, jakožto tvor od přírody líný, hledá nejrůznější zlepšováky a zjednodušení, která mu usnadní život. A nutno říci, že se mu to daří. Nemusíme prát na valše, stačí zmáčknout patřičný čudlík na pračce. Cesta, která dříve trvala několik dní, je dnes otázkou pár hodin. Pokud chceme získat informace, nemáme dnes důvod zavírat se na dlouhé hodiny do studoven. Stačí pár kliknutí...

Zajímavé ovšem je, že i přes takové usnadnění života a prakticky nekonečné informační možnosti, se tak úplně nedostavuje pocit „vím víc než dřív“. Stále častěji se na mě obrací lidé s otázkou, jak je to možné, že si toho tak málo pamatují. A podotýkám, že ti, o kterých právě píši, se řadí do věkové kategorie 35 - 45 let. Čím to? Pojďme se podívat na takový jeden příběh zblízka.

Na domluvenou konzultaci ke mně přichází muž, říkejme mu Jiří, tak kolem čtyřicítky, již od pohledu úspěšný v práci, otec mladé rodiny. Domluvit onu konzultaci nebylo úplně snadné, protože jeho diář je napěchovaný schůzkami, skypovými konferencemi a prezentacemi. Ale podařilo se a máme hodinu času jen pro jeho paměť. Jaké obtíže ho za mnou přivádějí? Má už nějakou dobu pocit, že si přestává pamatovat to, co potřebuje – často se přistihne, že nemá přehled o schůzkách, které ho ten týden čekají. Taky si všiml, že na rozdíl od své ženy si nepamatuje postavy z filmu, na který se společně dívali, nebo z knihy, kterou má rozečtenou.

Začneme tedy diářem. Pomůcka snad každého z nás, nerozlučný přítel. Může mít ale mnoho podob a lze ho používat různě. Dostáváme se k tomu, že Jiří používá diář

v telefonu. Je to velmi praktické, protože mu tam může schůzky i vše ostatní zanechat i sekretářka a manželka. Pokud ho čeká něco důležitého, včas mu přijde upozornění, aby na to nezapomněl. Možná už tušíte, že díky svému telefonu si svůj diář pamatovat zkrátka nemusí a tedy ani nepamatuje. Chtělo by se říci, že tím je záhada rozluštěna, je to snadné. Ale není to tak docela. Ano, jak už jsem psala výše, člověk je tvor líný a o mozkou to platí také, takže když si pamatovat nemusí a informaci tedy nemusí ani věnovat přílišnou pozornost, tak si zkrátka nepamatuje. Je tu ale ještě jeden důležitý bod. A sice, že informace do diáře si neukládá jen Jiří sám, ale přibývají tam i zcela bez jeho vědomí a přičinění. Jak si tedy může pamatovat něco, o čem ani neví?

„Dobrá, ale když se dívám na film, tak přece vím co se tam děje. A přesto si postavy a vztahy mezi nimi nepamatují. Čím to?“ ptá se Jiří. Jdu po nejběžnějších stopách, jako je pro něj nezajímavý film nebo únava po práci, ale Jiří mě ujišťuje, že se nebavíme o žádném romantickém „sladáku“, u kterého by usínal únavou. Mluví tu o filmu typu Hvězdných válek. Bavi ho a zajímá a viděl ho i víckrát, a přesto si ty

postavy prostě nepamatuje. Ptám se tedy, co vlastně ve filmu sleduje, čemu věnuje pozornost. Postavám a jejich dialogům nebo filmovým trikům? Přemýšlí o tom, jak tu kterou scénu natočili. Jak to jenom udělali? A je to. Zase ta pozornost. Není to tak, že by si postavy nepamatoval, protože mu neslouží paměť, ale proto, že si jich vlastně všímá až v druhé řadě, a má tedy možnost to změnit. Může si vybrat, jak se na film bude dívat. Na tváři Jiřího je vidět úleva, že to s jeho pamětí není tak zlé, jak si myslel. Obecně platí, že aby náš mozek nějakou informaci uložil do paměti, musíme jí věnovat pozornost. Na to ale také musíme mít kapacitu. Když brzy ráno naskočíme do

roztočeného kolotoče, v němž si ani nestihneme všimnout, co jsme měli k obědu a večer z něj v podstatě vypadneme rovnou do postele, abychom ráno začali nanovo, není pro nějakou pozornost a všímavost prostor. Jiřímu bych proto poradila, aby si našel čas a zkusil ten kolotoč zpomalit. Bude pak mít čas si pamatovat to, co chce a považuje za důležité. Bude totiž mít čas věnovat tomu patřičnou pozornost. Ostatně, pro každého z nás je prospěšné, čas od času udělat takovou malou (nebo i velkou) revizi a možná i trochu zvolnit.

*Ing. Hana Habartová
trenérka paměti
www.hanahabartova.cz*

PAMĚTNÍ KNIHA MĚŠŤANSKÉ ŠKOLY V DOBŘICHOVICÍCH

Školní rok 1935/36 – pokračování

V jarním čísle jsme ukončili listování ve 2. dílu Pamětní knihy Obecné školy v Dobřichovicích, která je završena školním rokem 1939/1940. V letním čísle časopisu jsme začali popisovat průběh prvního školního roku na nově vzniklé Měšťanské škole v Dobřichovicích. Pro obec i školu samotnou to byla událost velevýznamná a důležitá. Jak jsme zjistili, podařilo se zajistit kvalitní a aktivní učitelský sbor i schopného a zkušeného ředitele. V tomto čísle pokračujeme v popisu tohoto roku podle zápisu ve školní kronice.

V dubnu bylo vzpomenu 500. výročí tzv. Basilejských kompaktát přijatých v Jihlavě (https://cs.wikipedia.org/wiki/Basilejsk%C3%A1_kompakt%C3%A1ta). Byla založena kniha dopisů a významných listin. Po etapách byly ve vyučování zaváděny reformy, které měly posílit individualitu a připravenost žáků a učitelů, zamýš-

let se nad způsobem práce, nad právy a povinnostmi. Byla zavedena žákovská samospráva, která se scházela na shromážděních a referovala o jednotlivých akcích, o možnostech realizace žákovských námětů zprvu za pomoci učitele a pak i samostatně připravených. V občanské nauce byly zavedeny výchovné kampaně,

které se osvědčily. Pro každý týden bylo zadáno nějaké téma. Např. Týden ticha měl omezit přílišnou hlučnost a živost o přestávkách, Týden čistoty upozorňoval na osobní hygienu a čistotu ve třídách. Dbalo se i na šetření společného majetku, péči o knihy a učebnice, nabádalo se ke spořivosti, k pomoci strádajícím. Diskutovalo se o přípravě na vyučování a způsobech, jak si lze zlepšit prospěch ve 2. pololetí, o vztahu k přírodě, pomoci nemocným lidem, účtce k práci rodičů apod. Od 20. ledna probíhal Sladký týden, žáci si přinesli do školy mouku, cukr aj. a upekli cukroví a pečivo pro nejchudší děti. 11. dubna navštívil 2. ročník s učitelkou J. Drimlovou parlament ČSR, dále si prohlédli zdejší dívčí výchovnu, kde jim ředitel přiblížil sociálně výchovnou práci. Školní výlety byly omezeny na krátké trasy vzhledem k tragédii, která se stala v Rakvicích na Moravě, kdy při převozu školáků na prámu přes Dyji zemřelo 32 dětí. Třídy se vydaly pěšky na Skalku a do Karlického údolí. Žáci nacvičili divadelní představení, jehož výtěžek byl věnován na zakoupení knih do žákovské knihovny. 7. června 1936 proběhly ve dvou učebnách měšťanské školy volby do obecního zastupitelstva. Volebními komisaři za učitele byli F. Vyhnaňal a F. Bobek, hlavním komisařem ředitel školy L. Kohout. Bylo podáno 9 kandidátek. Nejvíce mandátů získali sociální demokraté - 6, pak národní sjednocení - 4, národní socialisté - 3, ostatní sdružení po 2 mandátech. Obecní zastupitelstvo mělo 24 členů, z řad místních učitelů byli zvoleni F. Fürst a L. Kalina, který se stal starostou. Funkci starosty zastával L. Kalina v l. 1936 - 1938, pak ho vystřídal F. Fürst v l. 1938 - 1945. Kvůli nezaměstnanosti a chudobě v některých rodinách poslal ředitel Kohout 47 dopisů s prosbou o příspěvek na stravování a ošacení chudých dětí. Z finančních darů byly zaplacené polévky v hostin-

Paní učitelka Nováková se žáčkami u tabule.

cích Stará pošta a Na Vinici, v době od 10. února do 28. března bylo vydáno celkem 1 500 porcí. Sedláci Brodecký, Rösener a Říha dodávali tou dobou do školy denně po 1 l mléka. Z Havlíkovy nadace bylo zakoupeno pro 14 žáků šatstvo, prádlo a boty. Ladislav Bobek, bývalý člen orchestru Národního divadla, uspořádal v obci sbírku, která vynesla škole 860.- Kč. Peníze byly uloženy na vkladní knížku v dobřichovické filiálce Úvěrního ústavu v Berouně. Knížka byla uložena u ředitele školy a veškerá vydání schvaloval učitelský sbor. Místní školní rada sjednala pro žáky úrazové pojištění u Městské pražské pojišťovny. Pojišťovna, obec a rodiče zaplatili očkování proti záškrtu, které provedl dr. Šimůnek ze Řevnic. Od okresního školního výboru obdržela škola velké kružidlo, 2 stojany na mapy, mapu Velké

Okresní školní inspektor Ferdinand Černý.

Prahy i s průvodcem, knihy Procházky Prahou a Příručku ke zkoušce z TV, 4 obrazy k výuce zoologie a obraz letiště. Škola měla pouze 1 kabinet, v žákovské knihovně jen 46 svazků, v učitelské 69 a v knihovně pro chudé 486 knih. Na závěr školního roku dostal učitelský sbor pochvalné uznání od dr. Svobody, vrchního rady politické správy, za velmi pilnou a svědomitou práci ve prospěch školy a dětí, konanou daleko za zákonitou povinnost, jakož i za vynikající výsledky výchovné i vyučovací, jichž docíleno jest vlastními učebními pomůckami a účelně upravenými metodickými postupy. Politické poměry v Evropě se zhoršují. Itálie přepadla a kolonizovala Habeš, sankce Společnosti národů v Ženevě nebyly účinné. Ozývaly se hlasy dalších nespokojenců se závěry světové války. Po zvolení E. Beneše prezidentem byl ministrem zahraničí jmenován Dr. Kamil Krofta a ministrem školství Dr. Emil Franke, dosavadní ministr pošt a tele-

grafů, který se zasadil o vydání zákona o újezdních měšťanských školách, ten byl vydán 20. 12. 1935. 1. 3. 1936 byl jmenován ministerským radou JUDr. Antonín Dvořák vicepresidentem Zemské školské rady. V tomto školním roce byl vydán výnos o třídění žactva, o nových titulech pro učitelstvo a vládní nařízení o úsporných personálních opatřeních. Srážky z platů postihly manželské dvojice a svobodné učitele žijící u rodičů, kteří byli státními zaměstnanci. V r. 1936 byly vyhlášena státem půjčka brannosti, která vynesla několik miliónů a byla určena na oživení průmyslu a zmírnění nezaměstnanosti. 21. 6. se konalo na Okresním školním výboru Praha-venkov komisionální šetření, na kterém bylo definitivně určeno rozdělení obvodu pro naši měšťanskou školu. Účastnili se ho: Dr. Sixta, vládní komisař, K. Havlík, předseda místní školní rady a ředitel L. Kohout.

Během roku se konaly tzv. požární zkoušky, při nichž bylo žactvo ukázněně, škola byla vyklizena do 5 minut. Školní okrasná zahrada byla rozdělena na 2 poloviny, pro obecnou školu a měšťanku. 1. ročník opakovalo 7 žáků, vyšlo 14 žáků a 2 žákyně odešly na střední školu. Z 2. ročníku vystoupilo 12 žáků a 2 žáci odešli na střední školu. Rok byl ukončen 28. 6. 1936. Místní školní rada podala žádost o povolení jednoročního učebního kursu, přihlásilo se do něj 12 chlapců a 10 dívek. 29. 8. uspořádala školní rada večer na rozloučenou s ředitelem L. Kohoutem v hostinci Stará pošta za účasti učitelstva obou škol. Bylo mu vyjádřeno uznání za vykonanou práci a popřáno štěstí, zdar a osobní blaho v nové funkci okresního inspektora v Českém Brodě. Ředitel ocenil spolupráci se školní radou a rok označil jako krásný, klidný a úspěšný. Novým ředitelem byl jmenován Ladislav Maršálek, odborný učitel z Ruzyně. 26. 4. 1936 oslavil školní inspektor okresu

Praha-venkov Ferdinand Černý 50. výročí narození. V okrese působil od 1. 5. 1926 a za jeho působnosti bylo postaveno 16 nových školních budov, 20 budov bylo rozšířeno, počet měšťanských škol stoupl ze 7 na 17, počet všech druhů škol stoupl o pětinu, počet učitelů se zdvojnásobil. Krajský spolek učitelstva měšťanských škol, učitelská jednota Budeč Podbělohorská, Spolek učitelek domácích nauk mu udělily čestné členství, obce Davle, Vinoř a Svěpravice čestné občanství. Byl zakládajícím členem a starostou Bolzanova sirotčince učitelského. V dobách hospodářské krize neváhal prohlásit: „Máte-li obavy, že zameškáte učivo několika hodin a nenaučíte předepsanému učivu, pamatujte, že s prázdným žaludkem se těžko soustřeďuje pozornost.“

Zpracovala Jana Váňová

První ředitel měšťanky Ludvík Kohout.

ČP. 27 GRUNT KONDRÁDOVSKÝ – STAROBYLÝ STATEK RODINY KULÍŠKŮ (nyní zde kancelář DOBNET)

je zmiňován v r. 1550. Rodina nepřetržitě vlastní statek po 4 století. Statek je nejzachovalejším venkovským areálem v ulici i v celých Dobřichovicích (na staré pohlednici, kde je velmi malebná Palackého ulice, červeně zvýrazněno).

Již v roce 1550 urbář praví, že „Kundrát před mnoha léty ten grunt koupil“ za 200 kop míšenských. Kundrátové, psali se později Konrádové, udrželi se na statku přes válku třicetiletou až do dnešních dob.

V r. 1618 měl statek výměry 26 měřic, 2 louky (4 vozy sena), 10 kusů dobytka, 8 vepřů 3 klisny.

Na statku (v r. 1866) žilo 9 osob: Josef s manželkou a 5 dětmi, děvečka a výminkářka. V areálu je zachována stále stejná dispozice, přizpůsobená zejména zemědělskému hospodaření do minulého století.

Odolné stavby vzdorují povodním, požárům, ale i přestavbám centra. Ve statku se již zemědělsky nehospodaří, slouží bydlení a drobnému podnikání.

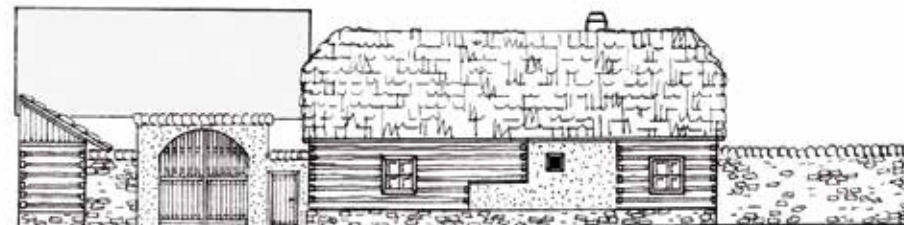

Letopočty v omítce sklepa - 1856 a na stodole - 1886, vpravo historická fotografie podoby klenuté brány

Rekonstrukce původního dřevěného stavení čp. 27

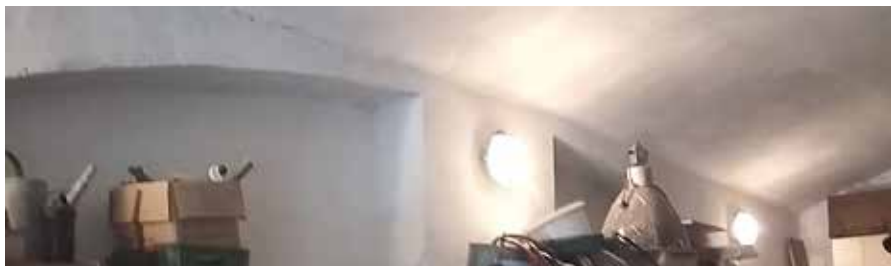
rekonstrukce dvorní fasády hospodářského a obytného stavení

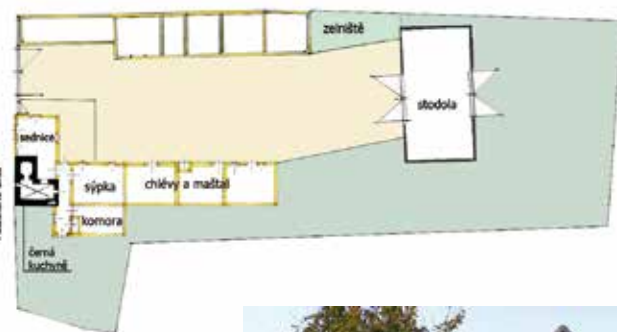
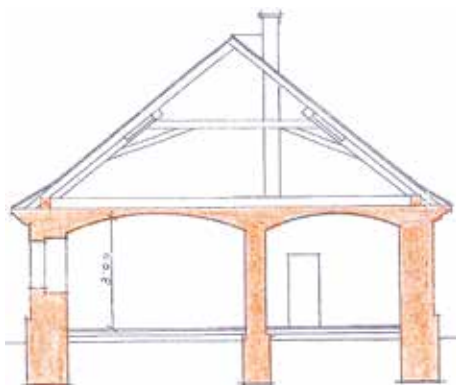
2 varianty možných uličních pohledů na rekonstruovanou fasádu stavení z období do konce 19. století s doškovou střechou.

Do 19. století byla celá usedlost ze spального – dřevěného materiálu kromě stodoly a sklepa. Obytné stavení vždy tvořilo uliční frontu, a to jak stavení dřevěné-roubené, tak i pozdější zděná přestavba. Do dnešní doby se zachoval prostor komína od černé kuchyně a lze identifikovat nepřímé vytápění ze síně. Sklepení mají valené klenby a jsou pod celou částí sýpky, která sousedila s obytnou částí. U statku je zachovaná vjezdová brána, která bývala klenutá.

Hospodářské stavby tvoří bývalé chlévy, maštale a stodola s datem ve štítu r. 1886 (přechala tedy bez úhony i požár ulice z r. 1889).

Chlévy po přestavbě z konce 19. století jsou jednotraktově klenuté na celou šířku stavení (klenuté pasy a valená klenba) a vytvářely velké prostory sýpky a kravína. Nalezneme zde i pruskou klenbu. (Pozn: křivka klenby po vodící křivce pasů). Umístění sýpky je v bezpečné poloze u obytné části, sloužila pro skladování obilí, osiva, mouky, ale i skladování pro kuchyň.

Situační plán gruntu z období od 17. století do přestavby na konci 19. století po požáru.

Stodola tvoří úložný prostor s mlatem a je 130 let stará. Původně měla plastické rozčlenění fasády i jednoduchou štukovou výzdobu.

*J. Mejsnarová,
L. Kučerová*

20 LET INSPIRACE

Hanka Tuháčková – Taneční studio Dobřichovice

20 let inspirace značí výročí dvaceti let existence Tanečního studia Dobřichovice a dvacet let pedagogické a choreografické práce PaedDr. Hany Tuháčkové, která na podzim roku 1998 taneční studio založila a nadále ho vede (http://www.tanecdobrichovice.cz/?page_id=9).

Při výuce dětí vychází z metodiky české tanečnice, choreografky a pedagožky Jarmily Jeřábkové, žačky americké průkopnice moderního scénického tance Isadory Duncan. Sama Hanka je pak žačkou Evy Blažíčkové, která je žačkou již zmíněné Jarmily Jeřábkové. Je tedy skutečnou pokračovatelkou původní idey scénického tance vycházejícího z přirozeného pohybu těla s důrazem na rozvoj tvořivosti a fantazie tanečníka. Cílem je pak harmonický rozvoj dítěte jak po fyzické, tak po psychické stránce.

Taneční studio Hanka původně založila pod názvem Studio taneční a pohybové výchovy Dobřichovice a k výuce začala využívat sál Dr. Fürsta. Jako první se k ní přihlášily děti, které se vlastně ani hlásit nemusely, protože k Hance již chodily v Praze, kde do té doby působila. Z několika z těchto dětí a z několika dalších, které se do Studia přihlášily záhy nato, vznikla skupina, která se již v roce 2002 protancovala na celostát-

ní přehlídku dětského scénického tance v Kutné Hoře. Několik dívek z této první skupiny dětí pak s Hankou oslavilo patnácté výročí Tanečního studia. Ty nejvytrvalejší jsou s Hankou v kontaktu neustále a dvě z nich se stávají dalšími pokračovatelkami v řetězu tanečnic, choreografek a pedagogů scénického tance.

Taneční studio za uplynulých dvacet let procházelo vývojem. Narůstalo počtem přihlášených dětí, navyšovalo počet nabízených hodin pro různě staré děti a v posledních několika letech se rozrostlo také do několika různých prostorů, které využívá k výuce. Vedle pronájmu v sále Dr. Fürsta má nyní zázemí ve vlastním tanečním sálu v Dobřichovickém domku (středisko volného času Dobřichovický domek zakládala právě Hanka Tuháčková s Radkou Alexy, která je jeho ředitelkou, a Renátou Bartoníčkovou, ředitelkou školičky Lumek, která v DoDu sídlí) a výuka vedená Janou Kašparovou (rozenou Havlíkovou) probíhá také za hranicemi Dobřichovic v prostorách všennorské školy. Taneční studio se tak rozrůstá i rozšiřováním řad vyučujících, a vedle Hanky děti vede také právě Jana Kašparová a od loňského školního roku i Alžběta Šenkyříková (rozená Gavriněvová).

V průběhu dvaceti let se dětem věnovaly i další tanečnice a choreografky, které zaskakovaly v době, kdy byla Hanka na mateřské se svými dvěma mladšími syny (nejstarší syn byl při založení studia již batolícím se dítětem). Nemívaly to snadné, protože v očích malých tanečnic byla Hanka ta nejlepší a nepřekonatelná. Marianě Jamníkové, dnes Novotné, se však povedlo dívky zaujmout a vytvořit s nimi choreografii, se kterou následně uspěly na krajské postupové přehlídce a v roce 2007

tak opět vystoupily na Celostátní přehlídce dětských skupin scénického tance v Kutné Hoře. Na této přehlídce pak Taneční studio Dobřichovice mělo své zastoupení znovu v roce 2010 se sólovým tancem Magdaleny Matějkové (choreografie Hanka Tuháčková) a v roce 2012 s dalšími dvěma Hančinými choreografiemi.

Vedle těchto úspěchů má Taneční studio (resp. Hanka a dívky) spoustu ocenění od odborných porot z nesoutěžních přehlídek. Na těch mají zúčastnění možnost v přátelském prostředí shlédnout a porovnat, jak si vedou vedle ostatních souborů, a načerpat inspiraci pro další práci, a to jak pro pedagogickou, tak uměleckou.

Za těmito úspěchy stojí nejen značné množství času a energie (mnohé choreografie vznikají i déle než rok), ale také Hančina preciznost a přijímání velkých výzev. Nebojí se vyhledávat novou hudbu, spolupracovat s výtvarníky a dalšími umělci na společných projektech a objevovat nové

možnosti tanečního projevu. Přitom dbá na to, aby veřejnosti představila skutečně propracovanou choreografii, která zároveň vychází z dětí, se kterými na ní pracuje. Nejvíce práce se obvykle udělá na letním soustředění, které již mnoho let probíhá v prostorách kláštera Želiv, kde se tančí a tvoří prakticky od rána do večera a kde mají děti prostor také pro vlastní tvorbu.

Když je třeba, menší soustředění probíhají i během roku o víkendech. Výsledná práce se pak představuje rodičům a blízkým na tradičním představení na závěr školního roku. K tomu se využívá profesionálního zázemí a vstřícného prostoru Žižkovského divadla Jára Cimrmana.

Místa k tanci Hanka nachází i v Dobřichovicích a okolí. Letos posedmé proběhne festival Tanec v babím létě v řevnickém Lesním divadle. V samotných Dobřichovicích se již tančilo v parku na pódiu během Dne tance, na nádvoří zámku při vernisáži výstavy ArteRadky, opakovaně na prvním i na dru-

hém stupni základní školy a další příležitost bude letos na podzim v rámci oslav výročí naší republiky.

A tak za dvacet let Tanečního studia Dobřichovice má zde scénický tanec svou tradici. Doufáme, že tato tradice přetrvá a Tanečnímu studiu přejeme nikdy nekončící inspiraci pro další tvorbu.

*Alžběta Šenkyříková
a Kateřina Holeyšovská*

KULTURNÍ PŘEHLED

září 2018

Podrobnější informace najdete na webu Dobřichovic a v Informačním listu.

výstava v residenci: – fotografie Petra Vápeníka (výstava potrvá do 14. října)

1. září od 11h, residence

Dobřichovické vinařské slavnosti

hudební a vinařský program je uveden na plakátě

8. září od 17:07 (čas je přizpůsoben autobusu), **kostel sv. Martina a sv. Prokopa v Karlíku**
Večer árií – Pavla Vykopalová sólistka národního divadla v Brně a **Jaroslav Šaroun**, program: L. Janáček, A. Dvořák, G. Verdi aj.

11. září od 17h, sál Dr. Fürsta

přednáška – Dědické právo podle nového občanského zákoníku

Pořádá: notář **JUDr. Martin Krčma** s podporou Města Dobřichovice

18. září od 19:30, residence

koncert Ireny Budweiserové s kytarovým doprovodem Mirka Linky a Jaroslava Šindlera

22. září od 17:07 (čas přizpůsoben autobusu), **kostel sv. Martina a sv. Prokopa v Karlíku**
Komorní podvečer se Stamicovým kvartetem, program: J. Šaroun a A. Dvořák. Vystoupí J. Pazdera, J. Kekula – housle, J. Pěruška – viola, P. Hejný – violoncello, J. Šaroun – klavír

29. září od 19:30, residence

koncert – Marta Töpferová & Alejandro Soto Lacoste (chile) Latinskoamerické a autorské písně. Předprodej vstupenek v Infocentru 120,- Kč a 150,- na místě.

Připravujeme na říjen:

- 11. 10. koncert Žalman a spol. – v residenci
- 13. 10. koncert v karlickém kostele Duo Eco s Gabrielou Filippi – recitace
- 23. 10. sólový pořad Štěpána Raka v residenci ke stému výročí vzniku Československa
- 28. 10. Slavnostní příjezd T.G.Masaryka v podání dobřichovických divadelníků a průvod městem s doprovodným celodenním programem v parku a okolí ke stému výročí vzniku Československa.

A. Kudrnová

Všenorská knihovna Vás srdečně zve NOVŠERY VŠERYNO RYNOVŠE Den pro současnou českou poesii

Součástí Všenorské knihovny je literární muzeum Mariny Cvětajevové, a to zavazuje a inspiruje. Nejde jen o odkaz ruské básnířky Mariny Cvětajevové a českého básníka Vladimíra Holana, který jezdil do Všenor za maminkou a sestrou Marií, ale jde také o to, že by se Všenorská knihovna ráda stala místem setkávání současných básníků, místem, kde bude zaznívat současná poesie. Díky básníkovi, překladateli, spisovateli a dramaturgovi Petrovi Borkovcovi, který připravil program Dne pro současnou českou poesii a bude jej i uvádět, se přání stává skutkem.

S českými básníky se setkáme v sobotu 1. září hned na dvou místech Všenor. První část *Dne pro současnou poesii* proběhne od 12:00 v sále Vladimíra Holana v budově Obecního úřadu Všenory. Bude možné si zde rovněž prohlédnout Literární muzeum Mariny Cvětajevové. Nejdříve se představí Jitka Srbová a Jonáš Hájek. Ve 13:30 Jan Šulc a Lukáš Kliment vzpomenou v části „Pocta Alexandru Klimentovi“ spisovatele, dramaturga a básníka Alexandra Klimenta.

Druhá část *Dne pro současnou českou poesii* proběhne od 15:30 v zámeckém parku. Zde se zaposloucháme do poezie Milana

Děžinského, Jakuba Dvořáka a Petra Borkovce a hudbou obohatí program Beata Hlavenková.

Zakončíme naši pozvánku slovy Petra Borkovce „Česká poesie je nepřehlédnutelná, má své čtenáře a posluchače a tomu, jakým způsobem vypovídá o světě, v němž žijeme, se vůbec nic nepodobá. Spisovatel, překladatel a dramaturg kavárny FRA Petr Borkovec představuje ve Všenorech několik současných výrazných básníků. Spíše mladších. A velice různorodých!“

Zveme Vás k nám do Všenor za současnou poesii.

Alena Sahánková
Všenorská knihovna

Nenápadná hravá harmonie v díle sochařky E. Grosseové

Na vernisáži své výstavy 11. července v CAFE GALERII TOMÁŠE BÍMA v Dobřichovicích sochařka ELŽBIETA GROSSEOVÁ vyprávěla o tom, jak se vlastně dostala k malování. Bylo to tak, že ji přátelé pozvali na umělecké symposium v krásném prostředí, a když tam přijela, zjistila, že jsou

všichni malíři. Přivezla si jako svůj pracovní materiál hlinu, a přátelé jí ještě na trakaři dovezli hromadu hlíny přímo z blízkého pole, ještě surovou, smíchanou s kameny, trávou a kořínky.

Ale když začala kreslit na balící papíry návrhy na své nové sochy, kolegové malíři usou-

dili, že kreslení jí jde výborně – a že to je důvod, aby začala malovat. Tedy na darovaná plátna zapůjčenými barvami vytvořila první malby současně s vytvářením soch. Náhle ji přepadla k malbě velká chuť a radost z tvorby, a tak na další symposium přijela již s připravenými podklady pro obrazy. Její nová tvorba představuje vlastně jemně probarvené velké reliéfy z malých papírových útržků pečlivě lepených na pevný podklad. Jejich pevné okraje jsou ohnuty kolmo k podkladu do nevelké výšky – jeden až dva centimetry, a tak v tom velkém množství vytvářejí dojem reliéfu, který si můžeme pohladit a podle slov a názorné ukázky autorky rukama přejíždět po povrchu díla, jak se nám zlíbí. Při delším pozorování jednotlivých děl může jejich kompozice působit jako manifestace proudění energií na ploše, zejména s odstupem, kde hlavní roli hrají světla a stíny.

Čisté výrazy a brilantní technické provedení ruku v ruce s jedinečným tvůrčím elánem dokládají naprosto původní a originální vize autorky, která tvoří (podle vlastních slov) tato díla v naprostém ponoření do vnitřního světa a nechává se jím vést. Sama potvrdila, že tato nová technika, kterou vynalezla, ji naplno zaujala a probudila v ní nadšení, a že ke svému výtvarnému úsilí potřebuje vždy něco objevovat, stále hledat a nalézat. Je tím šťastná, když může znovu a znovu realizovat výzkumy ve vlastní tvorbě. To jí dává pocit vnitřního naplnění a je hlavním smyslem a důvodem její práce.

Pro návštěvníky vyplývá z celkové instalace pocit řádu, harmonie, vnitřního vyrovnání, ale oceňují i jemnou a vtipnou hravost, skrytou dovedným rukama E. Grosseové v každém jejím díle.

Doc. D. Puchnarová, ak. mal.

Dixielandové koncertování opět na výbornou

Druhou srpnovou sobotu odpoledne se prostranství u lávky zaplnilo stovkami příznivců a milovníků dixielandu, kteří se přišli potěšit jiskřivou, radostnou a optimistickou muzikou. Nebyli zklamáni – sedmý ročník festivalu **Dixieland v Dobřichovicích** se po všech stránkách vydařil, a to nejen díky krásnému letnímu odpoledni, ale zejména kvůli hudbě, kterou od jejího vzniku na počátku dvacátého století milují celé generace. A neměli bychom zapomenout ani na to, že při této příležitosti se setkávají a „dávají řeč“ přátelé a známí, kteří se již dlouho neviděli.

Děk za to všechno patří nejen organizátorům této již tradiční akce, ale hlavně všem skvěle vyhrávajícím kapelám. Byly to: Prague Rhythm Kings, Brass Band Rakovník, Senior Dixieland Praha, J. J. Jazzmen s Bar-

borou Vágnerovou, (Praha), The Old Stars (Liberec), The Steam Boat Stompers s Evou Emingerovou (Praha) a The South Silesian Brass Band (Polsko).

Všichni „dixilendáci“ se již nyní těší, že se v příštím roce druhou srpnovou sobotu u lávky nad Berounkou opět setkají.

HgS

O jedné dávné tradici znovu zrozené

Svatojanská noc je jedním z klíčových svátků historie evropské kultury. Nic na tom nemění skutečnost, že se na to poněkud v poslední době pozapomnělo. Pomalu stejně tak, jako i na souvislosti s letním slunovratem.

Je skvělé, že se našli lidé, kteří to chtějí vrátit tam, kde to původně bylo (https://cs.wikipedia.org/wiki/Svatoj%C3%A1nsk%C3%A1_noc). Proto se konala kolem půlnoci (jasně, bývala to přeci vigilie) z 23. na 24. června v karlickém kostele sv. Martina a Prokopa výjimečná událost. Inicioval ji František Běhounek se souborem Ludus musicus. A byl to skvostný večer. Soubor vystoupil s řadou hostů ze známých symfonických těles a v bohatém obsazení (2 rohy, 3 trubky, 3 hoboj, příčná flétna, violoncello, tympány, housle, viola, zpěváci sólisté i sbor). Hráli a zpívali skvěle, dokonce si troufli i na přeslavnou Händelovu orchestrál-

ní suitu *Hudba k ohňostroji* (<https://www.youtube.com/watch?v=i7vJ2UFbeXA> a https://cs.wikipedia.org/wiki/Georg_Friedrich_H%C3%A4ndel). A provedení bylo skvostné. Zněla ale i hudba jiných barokních autorů (Alberik Mazák, Adam Václav Michna, Jan Josef Božan, Johann Joseph Ignaz Brentner, Francesco Onofrio Manfredini). Velmi působivé bylo zakončení *Letní ódou* M. Jana Campana, rektora pražské university, skvělého básníka i musikanta, která se dochovala v jeho slavném zpěvníku *Odae sacrae* z r. 1612. Skvělý počín, díky za něj a kéž se stane tradicí!

J. Matl

Ivan Komárek

BARVY KVĚTIN

GALERIE CAFÉ BÍM

VÁS ZVE NA VÝSTAVU

IVAN KOMÁREK

BARVY KVĚTIN

Zahájení: 8. září 2018 v 16 hod.

Akad. mal. Ivan Komárek

Narozen 24. 12. 1956 v Praze

východiskem pro cyklus maleb na plátně Barvy květin, který postupně vznikl v letech 2017 až 2018. Zahnuje na padesát děl malovaných na plátna 70 x 50 cm akrylovými barvami, s použitím asambláží a s detaily zlacenými pravým zlatem, platinou, stříbrem a mědí. Bavilo mě, že jedno v podstatě jednoduché téma má tolik možných variant, a stále přicházely další. Až mě překvapilo, jak je to zajímavý element, co se s ním dá dělat, jak je výtvarný, jak se může proměňovat a jak nekonečně má podob.

Ivan Komárek

Studia:

- 1972–1976 Střední odborná škola výtvarná v Praze
- 1976–1982 Akademie výtvarných umění v Praze (prof. Jan Smetana)

Květiny patří v malířství k tradičním, základním tématům. Maloval jsem jejich různé podoby už jako student a zjistil, že to vůbec není snadné. Později se mi květiny stávaly součástí figurálních kompozic obrazů a zcela jinou podobu získaly, když jsem je začal vytvářet jako objekty, z polystyrenových potravinářských tácků. Tato série spolu s několika mými ranými kresbami byla také

Zabývá se malbou, kresbou, koláží, grafikou (především litografií), tvorbou objektů, keramickou plastikou a realizacemi v architektuře (malba na zeď, keramické obklady), občas se věnuje také ilustracím a užité tvorbě. Žije a pracuje v Praze a v Kladně.

www.ivankomarek.cz

FOTBALOVÝ PODZIM

již klepe na dveře

Konec léta se kvapem blíží, tropická vedra konečně končí a naopak okresní fotbalové soutěže se už brzy znovu rozeběhnou.

Dobřichovičtí fotbalisté, kteří v uplynulém soutěžním ročníku 2017/2018 obsadili (jakožto nováček) v okresním přeboru velmi slušné čtvrté místo, se pilně připravují. Zatím sehráli dva vítězné přípravné zápasy. V tom prvním porazili FK Mníšek pod Brdy (účastníka středočeské krajské I. A třídy) 2:0 góly M. Moniho a M. Šlapáka. Ve druhém pak účastníka pražské I. A třídy Sokol Lipence 3:2 brankami Skučka (který se trefil hned dvakrát) a T. Kratiny. Zbývá sehrát ještě třetí přípravný zápas se Všenorským SK... A v sobotu 25. 8., se na našem hřišti od 17:00 hodin utkáme v prvním mistrovském zápase se Sokolem Měchenice. Z kádry sice nikdo neodešel, ale řada hráčů má po delší dobu všelijaké zdravotní problémy (s achilovkami, či různá svalová zranění), někteří zas nemohou pravidelně

hrát kvůli práci. Proto bylo nutno družstvo doplnit. Z dorostu SK Černošice se k nám vrací náš odchovanec Jiří Chvojka a z dorostu ABC Braník přichází Lukáš Kejha. Z TJ Jíloviště se k nám vrací Pavel Křišťůfek a v jedné jsou ještě další dva hráči. Mužstvo i nadále povede zkušený trenér Vladimír Kocourek (bývalý ligový hráč Bohemians a Dukly Praha), který je vyznavačem ofenzivního stylu hry. Cílem tedy bude, podobně jako v minulém ročníku, hrát pro oko diváka, aby fotbal bavil... *oma*

Přehled domácích mistrovských zápasů

- 25. 8. v 17:00 - Dobřichovice - Měchenice
- 1. 9. v 17:00 - Dobřichovice - FK Dobříč
- 15. 9. v 16:30 - Dobřichovice - Dobrovíz
- 29. 9. v 16:30 - Dobřichovice - Zlatníky
- 13. 10. v 16:00 - Dobřichovice - Tuchoměřice
- 27. 10. v 14:30 - Dobřichovice - Hostivice
- 10. 11. v 14:00 - Dobřichovice - Jinočany

VOLEJBAL

stručná rekapitulace a termíny domácích utkání

Nejprve si připomeneme, co se na volejbalových kurtech odehrálo v červnu a v červenci. Určitě nejvýznamnější událostí bylo mistrovství republiky ve volejbale seniorek, které proběhlo ve dnech 16. a 17. června. Po dva dny zde bojovalo devět nejlepších ženských seniorských družstev, mezi nimiž nechyběly ani volejbalistky z Dobřichovic. A nejenže nechyběly – naše děvčata se v této společnosti nejlepších neztratila a po výborném výkonu vybojovala skvělé třetí místo! Pro úplnost uvedme závěrečnou tabulku:

1. Pardubice 2. Křenovice 3. Dobřichovice
4. Chabařovice 5. Žďár n. Sázavou
6. Olomouc 7. Nový Jičín 8. Rokycany
9. Litomyšl

O týden později, v sobotu 23. června, se odehrál již sedmý ročník populárního memoriálu Lídy Gemperlové, kterého se

zúčastnilo devět ženských družstev z blízkého i mírně vzdáleného okolí. Ve finále hraném v pozdních odpoledních hodinách zvítězila naše děvčata nad radotínskými, a obsadila tak první místo.

Dobřichovický tým - základní šestka ve složení: zprava B. Skalníková, D. Valentová, K. Hallmann, G. Bělíková, K. Chroustovská, D. Čermáková, střídající J. Antonová na obrázku není.

DOBŘICHs.r.o., Dobřichovice

nabízí možnost inzerce V DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU
časopis vychází jako občasník, obvykle čtvrtletně
v březnu, červnu, září a prosinci

Ceník

- * A5 (celá vnitřní strana) 3 500 Kč
Celoroční inzerce 11 200 Kč (4x 2.800 Kč)
 - * A6 (polovina vnitřní strany) 2 000 Kč
Celoroční inzerce 6 800 Kč (4x 1700 Kč)
 - * A5 (třetí strana obálky + PR článek) 5 000 Kč
Celoroční inzerce 16 000 Kč (4x 4000 Kč)
 - * A5 (zadní strana pro PARTNERA Dobřichovického Kukátka) 10 000 Kč. Celoroční inzerce 32.000 Kč (4x 8.000 Kč)
- Partner** získává zhotovení inzerátu zdarma, zveřejnění PR článku a příp. další dohodnuté výhody.
- Formáty menší než A6** budou přijímány dle prostorových možností za smluvní ceny.
- Nekomerční řádková inzerce zdarma!

Kontakt: Stanislav Mikeš, mob. 605 179 192,
e-mail: gabeva@volny.cz

DOB-Invest a.s.

Garážové stání

DOB-Invest a.s. nabízí k pronájmu
kryté garážové stání v centru
Dobřichovic

1 200,- Kč měsíčně

tel: 775 503 244
martin.havlik@dob-invest.cz

V sobotu 23. června, souběžně s memoriálem L. G., se na plážových kurtech uskutečnil přebor Jungmannovy župy v beachvolejbale smíšených dvojic. Zúčastnilo se osm dvojic, prvenství získal pár Pavel a Jana Jovanovičovi.

V sobotu 14. července na antukových dvorcích proběhl druhý ročník memoriálu Boba Gemperleho. V turnaji smíšených dvojic, na jehož uspořádání měl hlavní zásluhu L. Mestek, zvítězila v první výkonnostní skupině dvojice Z. Kučerová s J. Závodským, ve druhé Železný junior s partnerkou.

A nesmíme zapomenout ani na čtvrtý ročník v barevném minivolejbale odehraný 9. června, kterého se zúčastnilo na 120 malých volejbalistů, kluků i děvčat. Pro naše družstva byl turnaj velmi úspěšný, protože zvítězila ve třech ze čtyř vypsáných kategorií; zdá se, že o budoucnost dobríchovického volejbalu nemusíme mít obavy!

Termíny domácích utkání našich družstev do konce prosince:

Muži A, 1. liga

28. a 29. 9. s Beskydy a s Teslou Brno
12. a 13. 10. s Nymburkem a ČZU Praha B

26. a 27. 10. s Volejbalem Brno a Velkým Meziříčím
16. 11. s MFF Praha
14. a 15. 12. se Starým Městem a s Bučovicemi

Ženy A, 1. liga

5. a 6. 10. s Hradcem Králové
9. a 10. 11. se Střešovicemi
23. a 24. 11. s Královým Polem
7. a 8. 12. s Hronovem

Muži B, krajský přebor 1. třídy

20. 10. s Benešovem
10. 11. s Roztoky
24. 11. s Mělníkem
8. 12. s Vlašimí

Ženy B, krajský přebor 2. třídy (hraje se na antuce)

8. 9. s. Královým Dvorem
29. 9. s Berounem
6. 10. se Zdicemi (konec podzimní části)

Do nové sezony přejeme všem našim družstvům, aby se jim dařilo.

HgS

LÍŠNICE OSLAVILA 90 LET

21. listopadu uplyne přesně 90 let od okamžiku, kdy byl v bytě Adolfa Hoffmeistera založen Golfový klub Líšnice. Protože však již byt Adolfa Hoffmeistera klubu k dispozici není, a i kdyby byl, nevměstnal by se tam již nyní počet členů, který se z původních 12 zvýšil na 550, oslavili členové a příznivci líšnického hřiště toto výročí přímo na líšnickém hřišti, a to v sobotu 9. června.

Duch tehdejších časů se však nevytratil a jemně se prolínal celým dnem. Přehlídka dámských i pánských elegantních šatů a apartních klobouků od špičkového módního salonu; krátké připomenutí historie klubu Prokopem Sedlákem, nádherná bugatka, hudební doprovod Ondřeje Havelky a jeho Melody Makers, interaktivní expozice s ukázkami vývoje golfového vybavení – to vše dokreslovalo atmosféru letošních oslav.

Jádro oslav však tvořil samozřejmě golf. Oslavy započaly turnajem Texas Scramble na 9 jamek v podání třiceti troj až čtyřčlenných družstev. Není asi náhodou, že většinu družstev tvořily rodiny. Na to, aby hrály celé rodiny a golf byl pro ně finančně únosný, je totiž na Líšnici kladen velký důraz. Kdo vyhrál? To asi není to nejdůležitější... Turnaj hráče především naladil na výborné občerstvení a celý odpolední program.

Komu se nedařilo v turnaji, mohl si spravit chuť v soutěži „Nearest the pin“ na cvičném greenu, kde první cenou byl fotoaparát Ni-

kon. Této soutěže se mohli účastnit, a také účastnili, i negolfisté hosté. Dlouho tuto soutěž dokonce právě negolfistka vedla... Nakonec však podlehla golfistovi. Snad ji to od golfu neodradí...

Kdo neuspěl ani v této soutěži, mohl si spravit chuť alespoň v tombole o atraktivní ceny. Chybět nemohlo ani tradiční společné fotografování před klubovnou. Po něm se účastníci začali pomalu rozcházet domů a slavnostní den byl ukončen v 18 hodin. Hudebníci ještě stihli sbalit své nástroje a v 18:30 přišel, k velké radosti pana greenkeepera, pořádný déšť.

Za 5 let se těšíme znovu na shledanou! Tedy – na oslavách... Jinak co nejdříve! Přijďte si zahrát a pokud ještě nehrájete, přijďte vyzkoušet, proč je golf sportem na celý život...

M. Babšický

1928
GOLFOVÝ KLUB LIŠNICE

Roční hrací karta Lišnice
10 000 Kč
(pro dospělé)
pro manžele 18 000 Kč
rodina (2+2 do 18 let) 23 000 Kč
senior 7 000 Kč
mládež do 13 let 3 500 Kč
mládež 14–18 let (+ studenti) 5 000 Kč

Nové ceny členství od 1000 Kč
za nehrací členství
(včetně 1000 míčů na driving)

www.gkl.cz

 DOB-Invest a.s.

Garážové stání

DOB-Invest a.s. nabízí k pronájmu kryté garážové stání v centru Dobřichovic

1 200,- Kč měsíčně

tel: 775 503 244
martin.havlik@dob-invest.cz

Den otevřené Náruče ...aneb oslavme společně 15 let Náruče v Dobřichovicích

Přijďte se seznámit s tím, co je u nás nového, co nabízíme a pro koho...

Čtvrtek 4. října 2018 od 11 do 19 hodin

Centrum sociální rehabilitace Náruč, Pražská 345, Dobřichovice

Během celého odpoledne vás čeká:

- Prohlídka prostor našeho Centra
 - Setkání s arteterapií
 - Testy a kvízy pro každého
- Překvapení „Zed' radostí“ & „Zed' bláznovství“
 - Z historie Náruče aneb výstava fotografií
- Výstava obrazů s poselstvím o duševní nemoci
- Promítnutí filmu ze světa duševního onemocnění spojené s následnou debatou
- Psychiatrická poradna pro každého

Malé pohoštění pro každého

Těšíme se na společné setkání s vámi!!!

PRÁVĚ PRO VÁS OTEVÍRÁME!

 Prodejna barev

BARVY ADEX
MALBY | FASÁDY | LAKY | LAZURY

Široká nabídka výrobků pro kompletní ochranu dřeva.

Nové míchací centrum nabízí: široké spektrum odstínů, poradenství s výběrem barev, širokou nabídku prémiových produktů značky Dulux.

Areál Penny Market Černošice
Radotínská ul. č. 29
774 460 246
cernosice@barvyadex.cz
Otevřeno denně: 7–19 hod.
www.barvyadex.cz

KUPON SLEVA 20%
na tónované vnitřní barvy a lazury
Platí do 30. září 2018.

  LUXOL

wellness

sauna & bazén
dobřichovice

**PŘIJĎTE SI ODPOČINOUT DO NOVÝCH
PROSTOR WELLNESS. RELAXUJTE
VE FINSKÉ SAUNĚ ČI INFRA SAUNĚ,
VÍŘIVCE NEBO BAZÉNU.**

OSLAVTE NAROZENINY S DĚTMI V BAZÉNU

REZERVUJTE SI WELLNESS PRO PŘÁTELE NEBO S PARTNEREM

OBJEDNEJTE SI NETRADIČNÍ SAUNOVÝ RITUÁL

UVOLNĚTE SE VE VÍŘIVCE

VYUŽIJTE PŘÍLEŽITOST KLUBOVÉHO NEBO ROČNÍHO ČLENSTVÍ

Anežky České 1118, Dobřichovice

E-mail: fit@wellnessdobrichovice.cz
Tel.: +420 226 230 920

www.wellnessdobrichovice.cz